

i Købstadkommunerne til Fordel for den personlige Skat, som skulde lettes derved — det var i alt Fald Motiveringen? Det er da i hvert Fald kun de uduelige og udygtige, som har Ejendom. Alle de, som ingen Ejendom har — de kan have en nok saa stor Forretning og være nok saa uduelige og udygtige —, de vil ikke alene ingen Straf faa, men de vil faa en Fordel deraf. Det er ogsaa fuldkommen urigtigt, at kun de, der er uduelige med Hensyn til at administrere deres Ejendom, vil faa en Skatteforhøjelse. Det kan jo meget godt og vil i mange Tilfælde gaa saadan, at selv de, der administrerer deres Ejendom paa den mest mønstergyldige Maade, gennem en saadan Skatteomlægning kan faa Skatteforøgelser, medens de mest uduelige og udygtige, der ikke besidder Ejendomme, kan faa Skattelettelse, saa selv ud fra det Synspunkt forekommer det mig ikke, der er nogen som helst Begrundelse for den Skatteomlægning, her er foreslaaet for Bykommunernes Vedkommende.

Jeg sagde til at begynde med, at i det Lovforslag, her foreligger, var der foreslaaet en Forhøjelse, og der var blandt dem, der varmt støtter Lovforslaget, en Tendens til at foretage en yderligere Forskydning over paa Ejendomsbeskatningen, jeg behøver kun at henvise til de Lovforslag, det radikale Venstre har fremsat her i Rigsdagen, for at dokumentere, at dette kun er en Begyndelse. Retfærdighedshensynet har jeg omtalt og skal ikke gøre yderligere Bemærkninger derom.

Der fremføres ogsaa en anden Begrundelse for denne Skatteomlægning, nemlig dens sociale Virkninger. Det gav det ærede Medlem Hr. Henningsen ogsaa Udtryk for i sin Tale i Gaar, det var næsten, som om alle havde Fordel af denne Omlægning; selv de, der kom til at bære en stor Del af Skatten, havde Fordel deraf. Ja, kan vi finde et Skattegrundlag, saa selv de, der skal bære Skatten, har Fordel deraf, tror jeg, vi er vel hjulpet, saa kan vi faa alle offentlige Udgifter dækket ad den Vej. Men det er ogsaa en fuldkommen Misforstaaelse. Jeg kan ikke se rettere end, at det ærede Medlem Hr. Henningsen selv hører til den Kategori, han i Gaar omtalte, dem, der ikke kan overse Virkningerne af Grundskyldens Indførelse. Det ærede Medlem Hr. Henningsen sagde bl. a., at den Mand, som beholdt sin Ejendom, har intet Tab af, at den gik ned i Værdi, og den, der sælger og køber igen, har heller intet Tab deraf. Hvorledes kan det ærede Medlem sige det? Hvad betyder det, at den gaar ned i

Værdi? Det betyder, at den giver mindre Indtægt, den forrenter mindre, den er mindre økonomisk fordelagtig; hvis den var lige saa økonomisk fordelagtig, hvorfor skulde den saa ikke opnaa den samme Pris? Naar det ærede Medlem saa sagde, at det kun vilde gaa ud over dem, som vilde sælge og saa sætte sig hen og leve af deres Penge, og de skulde ofres til Fordel for Ungdommen — det skulde være en Fordel for Ungdommen — er det ogsaa en fuldkommen Misforstaaelse. Thi selv om den Ejer, der sælger Ejendommen, ikke faar saa høj Betaling, betyder det ikke, at den, der køber den, faar den billigere; han faar den maaske billigere i Købesum, men han faar en Byrde paa den, som svarer til Renten af den højere Pris, og derfor er hans økonomiske Vilkaar akkurat, som om han havde givet den højere Pris, i hvert Fald ikke bedre. Saa udtalte det ærede Medlem i Dag, at der skulde færre Penge til — saaledes forstod jeg ham i hvert Fald —, man kunde lettere komme i Besiddelse af Ejendomme. Det tror jeg ogsaa er en fuldkommen Misforstaaelse. Den Mand, der ikke har den hele Købesum, skal stifte Gæld, have Prioriteter, og jeg skulde tage meget fejl, hvis man bedre kunde skaffe Laan, naar Jorden paa Forhaand var prioriteret til Staten, det er da det mest uforanderlige. Jeg tror, at det ogsaa er en af de store Misforstaaelser med Hensyn til Grundskyldens Virkninger; det ærede Medlem her gør sig skyldig i.

Det, jeg har ønsket, er ikke at tage Afstand fra en Reform, der lægger den bestaaende Ejendomsskat paa et mere retfærdigt og ligeligt Grundlag, men det, jeg har ønsket at sige — og sige i Tide —, er, at jeg vil i hvert Fald ikke være med til en Politik, der gaar ud paa enten aabenlyst eller skjult lidt efter lidt at lægge mere Skat over paa fast Ejendom uden Hensyn til de Forhold, jeg i Gaar nævnte. Det forekommer mig, at for en saadan Politik kan der ikke anføres et eneste Argument, der i Virkeligheden har noget som helst med Retfærdighed, med Ligelighed at gøre. Naar man paalægger Landets Borgere at yde Bidrag til de offentlige Udgifters Afholdelse, maa der i en Skattereform efter min Opfattelse være i hvert Fald en lille Smule, helst megen, men i hvert Fald en lille Smule Begrundelse, der har nogen Forbindelse med Retfærdighed og Ligelighed.

Indenrigsministeren (Hauge): Den ærede sidste Talers (Knud Kristensen) meget kraftige Bemærkninger kunde jeg